

De stankbel van de Nieuwezijds

Contra Scientology

Gerrit Komrij

bron

Gerrit Komrij, *De stankbel van de Nieuwezijds. Contra Scientology*. De Arbeiderspers, Amsterdam 1979.

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/komr001stan01_01/colofon.htm

© 2008 dbnl / Gerrit Komrij



De handelaren in houvast

Na de massale slachting onder de secte-leden van de *People's Temple* in het oerwoud van Guyana, allen volgelingen van de profeet Jim Jones, zijn vergelijkbare religieuze wereldorganisaties, zoals te begrijpen valt, *ineens* nogal nerveus geworden. Ze hielden wel van publiciteit, maar dit was niet de publiciteit die ze bedoelden. Het gordijn van de religie dat voor hun binnenkamers van machtswellust en winstbejag hing was door dit bloedbad wel erg ruw gescheurd. Teveel walm steeg op. Naarstig namen de concurrerende terreurorganisaties naald en draad ter hand om hun gordijn van onschuld met nieuwe kruissteken te verfraaien en van steviger voeringen te voorzien. *Cleaning up*. Het verbaasde me dus maar weinig dat ik, na zoveel tijd, weer iets van de Scientology vernam. Ik was ooit eens een kruimeltje op hun tapijt geweest, maar bij het uitschudden van het tapijt gaan ook de kruimeltjes omhoog.

Als kruimeltje gluurde ik destijds - mijn nederige positie stelde me daartoe in staat! - onder het gordijn van de Scientologen door, en ik zag daarachter bloed, veel bloed, krankzinnigheid en een gigantische kassa.

De eerste stormloop van de Scientologen heeft uw dienstwillig kruimeltje fier het hoofd geboden. Dat was in 1974. In *Propria Cures*, waarvan ik destijds gastredacteur was, een eer die ik maar moeizaam te boven ben gekomen, klaagde ik onder de titel *Nederland loopt gevaar!* deze obscure beweging aan, met alle felheid die ik in me had. Geloof me, ook 'n kruimel kan zich roeren.

In dat artikel - ik herhaal het maar, het is al weer vijf jaar geleden; ook kunt u het nalezen in het boek *Papieren tijgers* - stelde ik de Scientology ('een beweging waarbij vergeleken de Jehova's Getuigen van de heer Knorr een zachtvaardig stelletje bloedzuigers zijn') mede verantwoordelijk voor de dood van de journalist Johan Phaff, die in opdracht van het ministerie van Justitie, het ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid en het ministerie van Binnenlandse Zaken bezig was over deze beweging een rapport op te stellen. Phaff was zó geschrokken van de walm die opsteeg dat hij de bevindingen van zijn getergde reukorgaan had meegedeeld in enkele artikelen in *Vrij Nederland*. Naar aanleiding daarvan werd hem gevraagd 'n nader onderzoek te verrichten. Had hij dit nu maar niet gedaan . . .

Er werden processen aangespannen. De Scientology Kerk spant altijd onmiddellijk processen aan en richt zich - 'n tweede door de Jim Jones van de Scientology, de krankzinnig geworden Ron Hubbard die vanaf zijn vloot op een der wereldzeeën de beweging met strakke hand leidt, voorgeschreven regel - steeds rechtstreeks tot de hoogste instanties. De Scientology Kerk schreef dus een brief aan 'Zijne Excellentie De Minister van Justitie', destijds de heer Van Agt. In deze brief (gedateerd 22 april 1972) staan, naast loftuitingen over de beweging zelf, onder meer de volgende zinsneden:

'De heer Phaff is journalist, niet meer, niet minder. Hij heeft geen officiële positie.

Hij werkt voor *Vrij Nederland*, een weekblad waarvan bekend is dat het nieuws sensationeel presenteert.

(. . .)

We zijn niet overgelukkig met het idee dat Uw ministerie zou afgaan op enig rapport van de hand van de Heer Phaff. Om grofweg oprecht te zijn, beschouwen we hem als oneerlijk en onbetrouwbaar.'

Om grofweg oprecht te zijn . . .

De heer Phaff heeft zijn onderzoek nooit kunnen voltooien.

Ik weet niet wat de heer Van Agt met deze brief, waarvan



. . . Moord als geloof, Jonestown, november 1978 . . .

ik een kopie bezit (die zich met alle andere documenten betreffende deze zaak uiteraard in een loden bankkluis bevindt), heeft gedaan. Ik vrees . . . *niets*. Want de Scientology kon ongestoord verder intimideren en haar aanhangers in de ban van horigheid en doodsangst houden.

De overheid deed, ook al overleed een van haar tijdelijke werknemers in de uitoefening van zijn functie . . . *niets*. Het bleef bij ‘belangstelling’.

Wel sommeerde de advocaat C.H.R. Hulsenbek namens de *Church of Scientology of California World Wide* op 11 juni 1974 Propria Cures om correcties op te nemen.

‘Correcties’ die uit propagandaleuzen, botte nietes-wellesreacties en in kromtaal gestelde belachelijkheden bestonden.

Ik antwoordde er, om grofweg oprecht te zijn, op met een artikel *Moord als geloof*.

De Scientology-secte zweeg. Het was haar blijkbaar niet gelukt door bijzaken de aandacht af te wenden van *waar het om ging*: haar eigen misdadigheid. Misschien vond ze ook dat Propria Cures, nu ik immers niet langer gastredacteur was, aan belangwekkendheid had ingeboet.

Nog in december 1974 diende er voor de Amsterdamse rechtbank een kort geding dat de Scientology Kerk (met als raadsman ditmaal mr. W. Voerman) had aangespannen ‘tegen een werkgroep van zes hogere ambtenaren van de ministeries van justitie en volksgezondheid en een tweetal geïnteresseerde particulieren’, zo meldde NRC/Handelsblad van 17 december 1974.

De hysterische secte eiste op straffe van een dwangsom het verbod om ‘zowel binnen de werkgroep als in het openbaar via publikaties onjuiste informatie te verspreiden over de Scientologen.’

De eis luidde dus dat er gezwegen moest worden nog voordat er iets was gezegd. 'n Curieuze eis . . .

Maar, zo heet het in een ándere richtlijn van de zich heerser over de wereld wanende Hubbard, ‘elke verdediging is voor ons onhoudbaar. De enige manier waarop we ons verdedigen is

door aan te vallen.’ En: ‘Als u zich verzet tegen de Scientology zoeken we u onmiddellijk op - u zult merken dat we u aan de kaak zullen stellen . . . wie ons het leven zuur probeert te maken neemt een groot risico op zich.’

Ook van genoemde werkgroep is niets meer vernomen. Lieten de Scientologen het destijds eveneens bij sputteren, bij 'n rondje brutaal stampen? Ze hadden in andere landen, ver van de werkgroepen en Van Agt, flinke tegenslagen te verduren gehad. Of bestond de werkgroep zélf soms voor 'n deel uit Scientologen? Ik neem maar aan dat het niet opportuun voor ze was om op dát moment het achterste van hun tong te laten zien. Ze stampten dus, als olifanten die niet boos maar bedroefd zijn, en daar bleef het bij. Ook uw nederig kruimeltje werd enkele malen omhooggestampt, en voelde zich dan behoorlijk luchtziek. Ik werd belasterd. Ongevraagd klampten ze me aan, en uit hun roofzuchtige colportage-blik straalde het voorgeprogrammeerde gelijk. Er werden dreigementen geuit. Ik dacht er enige tijd ernstig over naar Engeland, Frankrijk of Australië te vertrekken, de landen waar de Scientology Kerk door de regeringen tot 'n gevaarlijke of verboden organisatie was verklaard. Maar Engeland, dat kon ik mezelf niet aandoen, want ik wilde niet van de honger omkomen, Frankrijk, dat kon ik mijn land niet aandoen, want bijna alle Nederlandse literatuur kwam daar al vandaan, en Australië? Ja, daar was ik even mooi gek.

Wat deed onze regering? Onze regering deed, gewoontegetrouw, *niets*. Worden Nederlandse regeringen eerst wakker als het bloed al langs de richels ritselt? Het zou niet de eerste keer zijn.

Stel een werkgroep in, en het probleem is al half opgelost, luidt de Haagse leus.

Waarom heeft de regering ooit opdracht gegeven tot een onderzoek, daarna nog eens een uitgebreide commissie, ingesteld, en er verder het zwijgen toegedaan?

En: hoe zit dat nu na Jonestown?

Stank trekt stank aan. Als u er in slaagt om, met een zuidwester

en een gasmasker op, tegen de walm van warme sauzen die opstijgt uit de mosselkraam voor het Amsterdamse restaurant Dorrius, de gaarkeuken van de bourgeoisie, op te tornen, als u deze walm die op sommige zomerdagen de hele Nieuwezijds Voorburgwal van Spui tot Dam vergiftigt, misselijk makend en wee, hebt weten te weerstaan, dan treft u bij het epicentrum van die culinaire gasbel, op nummer 312, het nieuwe gebouw van de Scientology-secte aan. *Scientology Kerk* staat er uitnodigend op de gevel. Stinkers hokken graag bij stinkers.

De stank van deze kerk ruik je niet met je neus, maar ze is er wél: 'n geestelijke walm, zozegd. Het gebouw mág de neusvleugels van de argeloze voorbijganger niet fysiek aantasten, want het dient als visitekaartje, als belangrijke bron van inkomsten en als dekmantel.

Een kerk is, volgens de definitie van de Scientologen zelf, een 'religieuze gemeenschap, groep met een gemeenschappelijke spirituele doelstelling. Het woord "kerk" is niet alleen van toepassing op Christelijke kerken, maar ook op andere, zoals de Boeddhistische kerk en de Scientology Kerk.' Dit is hun visitekaartje.

Belangstellende voorbijgangers worden de 'Kerk' aan de Nieuwezijds Voorburgwal binnengelokt door colporteurs die ze een 'gratis persoonlijkheidstest' beloven. Er heerst onder de zwakken van geest, onder de talloze redelijk gesitueerde labielen en onzekereren van nu een ware honger naar persoonlijkheid, en ook in deze kerk kunnen ze aan hun trekken komen. Ze vinden er een warm bed - de generaties zonder houvast. Bewustzijns cursussen, psychotherapie, geestverruimende boeken, en niets van dat alles is gratis. De bedragen ('donaties') die voor de cursussen en het lesmateriaal worden gevraagd zijn gigantisch, zij 't nét iets minder gigantisch dan de bedragen ('honoraria') die door 'erkende' psychotherapeuten naar binnen worden geschoven. De psychotherapie is al 'n kwakzalverij, maar hier wordt de psychotherapie aan de belastingvrijdom van de religie gekoppeld: kwakzalverij in het kwadraat. Mariëtte Leunis, Student Hat. (wat dat ook moge betekenen) bekend onder de kop

Successen in het Scientology-tijdschrift *De Nieuwe Theta*: ‘Deze cursus heeft me enorm veel winsten gegeven op alle gebied. IQ met minstens 90% verhoogd, mijn studiesnelheid is minstens met 10 maal gestegen en nu heb ik zekerheid dat ik elke studie perfect kan begrijpen en toepassen. Ook in het dagelijks leven is de Studie Tech van heel groot belang in communicatie en het aanpakken van problemen.’ En Corinne Hendriks, NED Objectives (wat dát weer moge betekenen) deelt mee: ‘Uitstekende processen. Ik heb me gerealiseerd waarom er bij mij altijd zoveel kapot ging. Omdat ik vaak niet in PT was, ging ik erg slordig met de dingen om. Ik gebruikte ze op de verkeerde manier; lette nooit op gebruiksaanwijzingen en had zodoende weinig controle. Ik weet nu dat alles wat er met dingen fout gaat aan mezelf ligt. *Ik* kan ze starten, veranderen en stoppen. Ik heb controle over de dingen; alles gaat zoals ik dat wil. Erg goed om dat te ontdekken.’ En Jan van Well, die alleen maar 'n simpele Kommunikatie Kursus heeft gedaan, is tot de ontdekking gekomen dat zijn ‘konfront’ nooit goed is geweest, terwijl Annemiek Schenkels niet langer naar binnen gericht is, maar juist op de ánder en op de boodschap die ze wil overbrengen, ongetwijfeld dankzij haar Studie Tech en lessen in PT en kromtaal. U merkt het, het is de modieuze flessentrekkerij, die op alle fronten hoogtij viert. Er is - tragisch genoeg - een grote markt voor: van verslaafden tot van huis weggelopen kinderen, van modieuze filmsterren tot teleurgestelde werelddhervormers, van godsdienstfreaks tot vermoeide snobs die zijn uitgekeken op de astrologie. Wie in de jaren zestig met spandoeken liep, leurt nu met tractaten op de hoek van de straat. Flessentrekkerij, maar ook 'n voorname bron van inkomsten voor de Scientologen.

En hun dekmantel. Verderop in *De nieuwe Theta* treffen we lijsten van mensen aan die HQS of Relief Undown hebben gedaan, Life Repair of het Nieuw Tijdperk Dianetics Hard TR. Die Upper Indoc zijn geworden of X Graad I. Dat klinkt al angstwekkender. De Scientology is een strikt hiëratische organisatie en uit deze onderlaag van brekebenen, teleurgesteld in

ideaal of carrière, in huwelijk of school, worden langzaam de getrouwen gerecruteerd, de secte-fanaten op wie de organisatie kan bouwen als een huis en die in een steeds nauwer kring om de profeet Ron Hubbard terechtkomen, op een van zijn Sea-Orgs: communes als die van Jim Jones, maar dan op zee en niet in het oerwoud. Ook op de Nieuwezijds Voorburgwal hangt een bus waarin men brieven kan gooien die rechtstreeks tot Hubbard zijn gericht, want de oppergod gaf zijn staf de volgende instructies: '1. Alle post die aan mij gericht wordt, zal door mij ontvangen worden. 2. In alle Scientology organisaties dient een brievenbus aanwezig te zijn, zodat ieder bericht aan mij door mij ontvangen kan worden. 3. Alle personeel van het Hubbard Communications Office en het Scientology personeel moet communicatie aan mij niet ontmoedigen. Ik ben altijd bereid te helpen. De LRH Communicator van de Kerk zorgt voor dagelijkse lichting van de bussen.'

Het nederige voetvolk, van wie voorlopig alleen de centen worden gelicht, krijgt zo al vast 'n voorproefje van het contact met 't goddelijk opperhoofd. Na de inlevering van de centen volgt de absolute gehoorzaamheid en de hersenspoeling. In de hogere regionen krijgt de organisatie steeds meer een militair aanzien. De *Dianetics*, Hubbards systeem voor 'de analyse, sturing en ontwikkeling van het menselijk denken', groeit, hoe hoger we komen, van 'n simpele psychotherapie door onbevoegden uit tot een streng afgeschermd ritueel van machtshongerigen en terroristen: van 'n quasi-religieus tot 'n politiek systeem. En hoe hoger de discipel klimt, hoe onmogelijker het voor hem wordt om uit te treden: daar volgt alleen zogenaamde zelfmoord op of, in het gunstigste geval, 'n vogelvrijverklaring. 'De geschiedenis is een race geworden, een race tussen Dianetics en een totale catastrofe. Dianetics zal winnen, als er maar genoeg mensen op tijd gaan begrijpen wat Dianetics inhoudt en betekent,' zo luidt Hubbards filosofie. *Als er maar genoeg mensen op tijd gaan begrijpen . . .* u gelieve dit niet als 'n stille wens, maar als 'n dreigement op te vatten. Want zo zijn de Scientologen. Hun taal is enkel dreiging.

De verslagen van de mensen, die het tóch nog op een of andere wijze lukte zich aan deze organisatie op 'n hoog niveau te ontworstelen en die het er bovendien levend hebben afgebracht, zijn verbijsterend. Niettemin kan de Scientology Kerk in Nederland vrij haar gang gaan, net als de al even onheilspellende organisatie *Unified Family* van de Koreaan Moon. Maakt onze regering zich werkelijk zorgen over terrorisme? Over het onbeschermd leven? *'t Lijkt er niet op.* Herkent het confessionele deel der regering er soms teveel van haar eigen verleden in? Het was eertijds ook maar 'n kleine stap van kerkezak naar Inquisitie. Of, recenter, van biechtstoel naar mandement. Vertrouwen deze sectes er op dat hun Grote Broer wat mild gestemd zal blijken, nu Grote Broer zélf zo goed heeft geboerd?

Ik heb in mijn leven nog wel meer te doen, dus ik waarschuw de regering maar één keer. Daarna moet ik weer aan het werk. Tot u spreekt thans de Grote Leider.

‘Hello! Mijn naam is Ron L. Hubbard. Ik ben de stichter van de Scientology Kerk. De Leider, de Duce. Ik heb die fantastische organisatie helemaal zélf bedacht. *Call me Ron.*

Sommige mensen zeggen dat ik honger en dorst naar macht, en dat ik jonge mensen misbruik. Dat alles is vuile laster. Andere infame lieden beweren dat ik uit ben op geld, en dat ik dáárom de mensen die het voor me binnenhalen geestelijk om zeep help. Dat is liederlijke *talk.*

De Scientology heeft niets te verbergen. Wij zijn redelijke lieden, en hebben niets te maken met al die stakkers die ons proberen te bevuilen. We zijn een open kerk, en we zullen niet dulden als iemand dat niet bevalt.

Oók zijn er stakkers die beweren dat wij iedereen die kritiek op ons heeft bedreigen en het leven zuur maken. Dat is een ernstige beschuldiging en een triest ding. We verwachten, eerlijk gezegd, dat daar snel een einde aan komt. We zijn niet gek. We zijn Ron L. Hubbard. *Call us Ron.*

Tienduizenden jongens en meisjes, overal ter wereld, hebben hun weg tot de Scientology gevonden. Hun ouders horen

niets meer van ze. Daarom zal ik hun ouders vertellen wat deze kinderen zoal doen. In het kort, natuurlijk, want ik kan onmogelijk de héle rijkdom van de Scientology ontvouwen, ik moet vanavond nog een aandelenportefeuille doorwerken en er wachten zeven meisjes voor mijn kajuitdeur. Ik ben hun Duce, hun super-auditor.

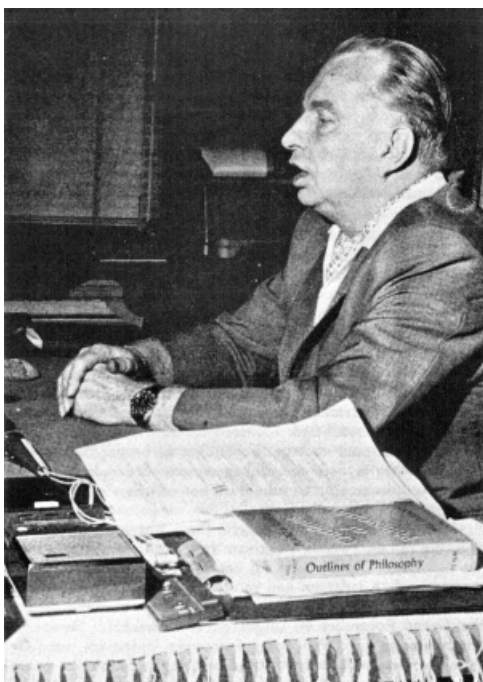
We hebben een heel leger auditors. Het is de taak van de auditors onze pupillen Clear te maken. Tegenwoordig maken we Clears in vele gevallen zo snel, dat de nummers op de armband van de Clearing Cursus met duizenden per maand omhoogschieten! Onze auditors krijgen pijn in hun benen van het in- en uitlopen van sessions. Het is vreselijk.

We treffen soms zelfs Dianetic Clears van 1949 en 1950 aan, nu in hun volgende leven. We maken dus niet alleen nieuwe Clears, we treffen oude aan - zó groot is de kracht van de Dianetics van het Nieuwe Tijdperk!

Maar terug naar mijn jonge pupillen. Het belangrijkste is wel onze Nieuwe Drug Rundown! Deze Rundown vormt de oplossing voor de dromen van elke druggebruiker. Zonder ontwenningssymptomen en op een raketreisje zonder pijn of spanning keert hij regelrecht terug naar het leven.

Met een goeie, in New Era Dianetics getrainde auditor, zijn de kosten van een afdoende, voltooide, beëindigde Drug Rundown veel minder dan vroeger het geval was, en veel minder dan druggebruik kost. De Maffia, het Drug Enforcement Agency, de ministeries van Volksgezondheid en andere misdadigers haten het, aangezien zij er hun werk door kwijtraken. Vroeger, dat is waar, namen onze Drug Rundowns vaak honderden uren in beslag en iemand zei dat het vele duizenden dollars zou hebben gekost om ze te voltooien. Maar de NED Drug Rundowns van nú worden zoef, zoef, zoef voltooid in één tot twee intensives.

En voor moeilijke gevallen hebben we een Reparatielijst voor het Eind van Eindeloze Drug Rundowns en een speciaal zweetprogramma, dat bedoeld is tegen de drug van de inlichtingendiensten, LSD: tamelijk zwaar, maar iedereen die de



... Krankzinnig opperhoofd ...

moed heeft opgebracht het Zweetprogramma vol te houden is stralend als een goudklompje geworden!

Dan zijn er de Rundowns voor niet-druggebruikers. We bieden tegen belachelijke kostprijs een Opluchting-Rundown aan, waarmee de verliezen die mensen tot wanhoop en tot de schaduwen van het leven drijven worden behandeld en waarmee de tranen der eeuwen worden afgeveegd, een Identiteit-Rundown en een Gebreken-Rundown: we beschikken over een manier om álle gebreken, vanaf het onvermogen om met meisjes te praten tot onvermogen om Arabisch te spreken, te verhelpen.

Hierna volgt de Super Power, een super-fantastische, maar vertrouwelijke reeks Rundowns die op iederéén worden toegepast en waarmee iemand in geweldige vorm wordt gebracht, tot de Super Power van een Thetan wordt ontketend. Wow! Dit is het middel dat Scientologen in een nieuw rijk van bekwaamheid en vermogen brengt en ze in staat stelt de Nieuwe Wereld te scheppen.

Zo iemand is Dianetic Clear geworden en mag een uniform dragen. Uit Duitse magazijnen hebben wij grote partijen uniformen, die er nog lagen van 'n zekere oorlog, tegen een zacht prijsje bemachtigd. Iedereen die zo'n uniform aanheeft mag zélf auditeren en krijgt bovendien de bevoegdheid om te vergeven: het is hem mogelijk geworden de cyclus van élke schaamte, blaam, spijt of schuld uit het verleden volledig te beëindigen.

Daarna beginnen de Dianetic Clear Thetans aan de overwinning van de Tweede Muur van Vuur! Dit gebeurt in de nieuwe Advanced Org Division 4A van Flag. Het leven wordt daar *gerepareerd* en iedereen kan verschillende QUAD-graden behalen, waarbij voor de moeilijke gevallen, die weerstand bieden, een Groen Formulier 40 Uitgebreid is ontwikkeld! Huwelijks-Intensives en Geld Processing Intensives leiden tot onze Gefixeerde Persoon Rundown: deze stelt de Clears in staat de toestand dat al hun aandacht is gefixeerd op één persoon te boven te komen.

Is dat niet wonderlijk? Wow!

Natuurlijk kan en mag ik u, vanaf hier, niet alles vertellen. Nu komen de magische en geheime Rundowns, en worden er trainingsprogramma's toegepast op Clears die het doelwit van onderdrukking door vijandige mensen zijn geweest. Zo iemand herwint dan zijn vrijheid en . . . pakt zijn omgeving aan.

Hij pakt zijn omgeving fantastisch aan!

De Scientologen worden op onze Flags en Orgs almaar gelukkiger. Onder de hoogste graden heerst veel opwinding over de behaalde resultaten. Op 16 december jongstleden heeft de nieuwe division 4A Flag zijn eerste lawine van pre-Ots ontvangen! Als ook dat niet super-fantastisch is! Wow! Wow! Aan de top zijn we in staat tot volledige case-oplossingen te komen! Dit zijn ongelooflijke stimulansen die alleen te Flag, tegen betaling, verkrijgbaar zijn. Hoe hoger, hoe gelukkiger. Ikzelf ben het allergelukkigst.

Ik voel ook werkelijk medelijden met de arme drommels die ons, in onze strijd tegen het communisme, proberen te raken! Maar de aanval is onze verdediging. We laten ons niet beschadigen!

Begrijpt u nu, ouders, hoe veilig en warm uw kinderen het bij ons hebben? Dat het belachelijk is ze terug te willen zien?

P.S.: Koop - voor f 37,50 - mijn nieuwe boek *What is Scientology?* Ondanks de kwaliteit kost het ongeveer de helft van de prijs van gewone boeken van dezelfde omvang, een zege op zich in deze tijden van inflatie. Er is nog nooit zo'n hausse geweest in onze boeken.

Wel, dat was het. Helemaal voor jullie. Love.

Ron.?

Kan de regering mij vertellen . . .

De Scientology-secte gaat prat op triomfen die de argwaan bij potentiële slachtoffers onder de eeuwige generatie zonder houvast, de jeugd, kan wegnemen, ze zet alles op alles om de drempels weg te halen waarover de kinderen die ze haar ‘kerk’ probeert binnen te lokken (om ze vervolgens nooit meer los te laten, geestelijk en financieel te terroriseren en rijp te maken voor haar elitekorpsen) zouden kunnen struikelen. Soms is het 'n klein triomfje, maar het wordt *altijd* breed uitgemeten: zo verkondigde de secte destijds dat ‘de drummer’ van David Bowie in haar ‘kerk’ in het huwelijk was getreden, en ze liet deze verkondiging vergezeld gaan van foto's van het stralende bruidspaar voor haar hoofdkantoor in Saint Hill. Deze klopgeest was niet de eerste pop- of filmster, die de hasj-pijp had ingeruild voor de Scientology en zijn Indiase goeroe voor de super-fantastische Ron Hubbard ...

In het jaar dat achter ons ligt draaide de Scientology-publiciteitsmolen weer volop toen John Travolta, dat deerniswekkende zeepbelsymbool van ethisch reveil en hernieuwde braafheid, in een interview had verklaard Scientoloog te zijn. Dat kwam nu wel bijzonder goed uit, want deze anachronistische sul wiens hersens in zijn benen zaten en wiens liefdesleven zich afspeelde op het niveau van Donald Duck, had zich een warme plaats verworven in menig jeugdig hart van Nova Zembla tot Timboektoe. De wanden van miljoenen ongemeubileerde hersens waren behangen met zijn portret. De Scientology-secte fungeerde maar al te graag als lijmpot.

Een Persoonlijk Bericht van John Travolta

AFGELOPEN ZOMER stond er in het blad *The Star* een advertentie van de John Travolta Fan Club. Je kon lid worden, en dan kreeg je een grammofoonplaatje waarop de echte stem van Travolta te horen was! Wel, dat was iets voor Furore. Een vriendin knipte de bon uit, vulde hem in, zond per internationale postwissel vijftientig gulden op, en wachtte.

Het werd herfst. Onze vriendin ontving een kort briefje van de fanclub, dat ze het aanmeldingsformulier ontvangen hadden, maar het geld niet. Ze zouden de aanvraag vast houden tot het geld kwam. Meteen teruggeschreven dat de internationale postwissel al lang was weggestuurd, enzovoort.

Begin januari lag er ineens een pakje uit Amerika bij de post.

Nou, het valt beslist niet tegen. Een zware informatiemap, in full-color gedrukt, met allerhande vakjes en sleufjes waarin kaarten, foto's, documenten én het plaatje. Terwijl we de grammofoonplaat opzetten (*'Hi. I'm John Travolta, speaking to you from the set of "Moment by Moment"'*) nemen we de inhoud van de map door. De items:

- Een brief van John Travolta (*'Hi! I'm happy and excited that you decided to join . . .'*) In de brief onthult John, dat hij geen tijd heeft om iedereen persoonlijk te schrijven. Daarom, zegt hij, begint hij een Newsletter. Het eerste nummer zal de fanclubleden 'in the near future' bereiken.

- Een certificaat waarmee persoon in kwestie officieel erkend wordt als zijnde lid der John Travolta Fan Club. Het lid kan hierbij aanspraak maken op alle voorrechten en voordelen die aan het lidmaatschap verbonden zijn.

- Een vel met 15 zelfklevende zegels van postzegelgrootte (apart na te bestellen voor één dollar per set van vier);

- De officiële lidmaatschapskaart. Zelf vul je je naam in, het nummer van je lidmaatschap (dit is door een computer op je adresbandje geschreven) en de aflooptdatum in. De kaart bevat rechts een vakje waarin nóg een kaartje past. Dat is een 'Voorlopige Lidmaatschapskaart'. Voorlopig, want: *'Your permanent card is being personalized for you. You will receive it in approximately three months . . .'* Over één nacht ijs gaat men niet!

- Vier kleine, gekleurde fotootjes van John Travolta. Dit is leuk; die kun je ruilen met je vriendjes;

- Twee iets grotere foto's - ook leuk;

- Twee nóg iets grotere foto's!

- Eén *de luxe* foto van het formaat 19 bij 24 (zonder witte rand);

- Een affiche (*'poster'*) die je uit kunt vouwen (hij is in vieren gevouwen). Het affiche is niet bijzonder groot. Travolta kan er niet eens helemaal op. Zijn voeten staan er niet op;

- Tien *Discount Coupons*, ieder ter waarde van 2 dollar. Die kunnen van pas komen als je artikelen bestelt;

- Een bestelformulier, voor als je artikelen uit deze map wilt nabestellen;

- Een voorgeadresseerde enveloppe waar bovenomschreven formulier precies in past;

- Een briefje waarmee je drie van je vrienden

Een Persoonlijk Bericht van John Travolta

AFGELOPEN ZOMER stond er in het blad *The Star* een advertentie van de John Travolta Fan Club. Je kon lid worden, en dan kreeg je een grammofoonplaatje waarop de echte stem van Travolta te horen was! Wel, dat was iets voor Furore. Een vriendin knipte de bon uit, vulde hem in, zond per internationale postwissel vijftienvijftig gulden op, en wachtte.

Het werd herfst. Onze vriendin ontving een kort briefje van de fanclub, dat ze het aanmeldingsformulier ontvangen hadden, maar het geld niet. Ze zouden de aanvraag vast houden tot het geld kwam. Meteen teruggeschreven dat de internationale postwissel al lang was weggestuurd, enzovoort.

Begin januari lag er ineens een pakje uit Amerika bij de post.

Nou, het valt beslist niet tegen. Een zware informatiemap, in full-color gedrukt, met allerhande vakjes en sleufjes waarin kaarten, foto's, documenten en het plaatje. Terwijl we de grammofoonplaat opzetten (*I'll Be There*)

—Een brief van John Travolta (*'Hi! I'm happy and excited that you decided to join...'*) In de brief onthult John, dat hij geen tijd heeft om iedereen persoonlijk te schrijven. Daarom, zegt hij, begint hij een Newsletter. Het eerste nummer zal de fanclubleden 'in the near future' bereiken.

—Een certificaat waarmee persoon in kwestie officieel erkend wordt als zijnde lid der John Travolta Fan Club. Het lid kan hierbij aanspraak maken op alle voorrechten en voordelen die aan het lidmaatschap verbonden zijn.

—Een vel met 15 zelfklevende zegels van postzegelgrootte (apart na te bestellen voor één dollar per set van vier).

—De officiële lidmaatschapskaart. Zelf vul je je naam in, het nummer van je lidmaatschap (dit is door een computer op je adresbandje geschreven) en de aflooptdatum in. De kaart bevat rechts een vakje waarin nog een kaartje past. Dat is een 'Voorlopige Lidmaatschapskaart'. Voorlopig, want: *'Your permanent card is being personalized for you. You will receive it in approximately three months...'* Over één nacht is je naam niet!

—Vier kleine, gekleurde fotootjes van John Travolta. Dit is leuk: die kun je ruilen met je vriendjes.

—Twee iets grotere foto's—ook leuk.
—Twee nog iets grotere foto's!

—Een de luxe foto van het formaat 19 bij 24 (zonder witte rand);

—Een affiche ('poster') die je uit kunt vouwen (hij is in viereen gevouwen). Het affiche is niet bijzonder groot. Travolta kan er niet eens helemaal op. Zijn voeten staan er niet op;

—Tien *Discount Coupons*, ieder ter waarde van 2 dollar. Die kunnen van pas komen als je artikelen bestelt;

—Een bestelformulier, voor als je artikelen uit deze map wilt nabestellen;

—Een voorgeadresseerde enveloppe waar bovenomschreven formulier precies in past;

—Een briefje waarmee je drie van je vrienden



gratis kunt opgeven als lid van de fanclub—*'and see how we thank you!'* aldus de organisatie: je krijgt, volledig gratis, het BONUS PHOTO PAK, bestaande uit 3 hele grote, 2 grote, en 2 kleine full-color-foto's van John, winkelwaarde \$ 3.50;

—*'The John Travolta Story'*, een vier-pagina-grote, exclusieve biografie van de acteur-zanger, met een interview op de achterkant, waaruit hier een fragment:

Q: What type of girls do you like?

A: Girls with a lot of presence.

Q: Are you interested in Scientology?

A: Yes.

Q: How can I find out about it?

A: You can write to: The Public Relations Organization, 5930 Franklin Ave., Hollywood, California 90028.

—Tenslotte: het plaatje *'A Personal Message from John to you!'*

Als de Newsletter arriveert, zullen we dat melden.

... Furore ...

... Furore ...

gratis kunt opgeven als lid van de fanclub - *'and see how we thank you!'* aldus de organisatie: je krijgt, volledig gratis, het BONUS PHOTO PAK, bestaande uit 3 hele grote, 2 grote, en 2 kleine full-color-foto's van John, winkelwaarde \$ 3.50;

—*'The John Travolta Story'*, een vier-paginagrote, exclusieve biografie van de acteurzanger, met een interview op de achterkant, waaruit hier een fragment:

Q: What type of girls do you like?

A: Girls with a lot of presence.

Q: Are you interested in Scientology?

A: Yes.

Q: How can I find out about it?

A: You can write to: The Public Relations Organization, 5930 Franklin Ave., Hollywood, California 90028.

—Tenslotte: het plaatje *'A Personal Message from John to you!'*

Als de Newsletter arriveert, zullen we dat melden.

De Scientology zoekt het altijd hogerop, 't liefst zo hoog mogelijk, en is verzot op namen, invloed en gezag. Ze tracht dus niet alleen filmsterren, maar ook wetenschapsmensen voor haar mestkar te spannen. Telkens als een hoogleraar in de godsdienstwetenschap iets gunstigs over de Scientology beweert wordt dat miljoenvoudig verspreid, als bewijs van de welriekendheid van de mestkar. Nu zie ik niet in, waarom er onder godsdienstwetenschappers geen halvegaren zouden rondlopen of religieuze John Travolta's: zoals 'n hoogleraar in de ethiek heel wel in staat geacht mag worden zijn vrouw te vierdelen of zijn kater te braden in kokende olie, zo kan een godsdienstwetenschapper zich ook bést tooien met een puntmuts van de Ku Klux Klan: zijn specialiteit biedt geen enkele waarborg tegen ontsporingen. Integendeel, zou ik zeggen. Er zijn genoeg ruimtevaartdeskundigen die, al is het maar één keer in de week, zingen dat God de wereld in zeven dagen schiep.

Zo woonden drie Nederlandse wetenschappelijke onderzoekers, onder wie de Utrechtse lector in de godsdienstwetenschappen J.D.J. Waardenburg, onlangs in Boston een congres van de *Moon-secte* bij, waarop ook de Koreaan Moon zelf aanwezig was. Er ontstond op dat congres nogal wat verwarring, omdat tegelijkertijd de zelfmoord van (de moord op) de negenhonderd volgelingen van de Jones-secte in Guyana plaatshad.

‘Dr. Waardenburg zegt desgevraagd,’ meldt *de Volkskrant* van 9 februari 1979, ‘nog niet gemerkt te hebben dat er misbruik van zijn deelname is gemaakt, hoewel hij dat niet onmogelijk acht. De sekte nodigt volgens Waardenburg zoveel wetenschappers uit om het eigen prestige te verhogen.’

‘Hoe je naam wordt gebruikt blijft in het duister,’ zegt Waardenburg nogal lakoniek tot de verslaggever. ‘Zo gauw je beroemd bent ligt dat natuurlijk wel anders. Maar als Utrechts lectortje ben je niet zo boeiend in de wereld.’

Kom, kom, lectortje, niet zo bescheiden! Wat is in 's hemelsnaam een ‘beroemd’ godsdienstwetenschapper? Een man die ‘beroemde’ godsdiensten bestudeert? Dan is Utrecht zo'n gekke plaats nog niet.

Ook bij het pareren van kritiek op hun duistere wandel volgen de Scientologen een vaste taktiek. Ze gaan nooit in op beschuldigingen, hoe waar die ook zijn - nee, ze zoeken - of bedenken - belastend materiaal om er degene die ze heeft beschuldigd mee in diskrediet te brengen. Ik gaf daar al eerder ongehoorde voorbeelden van. Ze schrijven gefingeerde brieven en zenden die rond - zo werden nogal wat kritische onderzoekers aan universiteiten in Engeland en Amerika bij hun bestuur of rector op het matje geroepen en kwamen daar oog in oog te staan met door hen gesigioneerde homoseksuele liefdesbrieven - of brieven waarin van vreemde verlangens, financiële manipulaties en andersoortige overtredingen sprake was - *die ze nooit hadden geschreven*.

Welaan!

Ik verklaar hierbij openlijk, opdat die misdadige bende het hore (in de fase waarin ik thans ten opzichte van ze verkeer - dreigementen, pesterijen, huisvredebreuken) dat ik al sinds jaren hoog en breed homoseksueel ben, dat ik van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, ja ook wanneer ik slaap, de meest bizarre verlangens koester, en zowel financieel als andersoortig een weelderig verleden aan manipulaties en overtredingen achter me heb. Ik geef zelfs van ganser harte nu reeds ál het kwaad toe dat ik nog hoop te stichten. Opdat men zich de moeite bespare!

Het aanspannen van processen, ik zei het al eerder, is 'n andere potsierlijke hobby van ze, even potsierlijk als hun verweer tegen beschuldigingen. Ze doen of ze die niet horen, en achten het al voldoende bewijs wanneer ze verklaringen van hoogleraren rondsturen die plechtig beweren dat de Scientology *een bona fide kerk* is, die dezelfde rechten als andere kerken dient te genieten, waaronder natuurlijk vooral . . . het recht van belastingvrijdom.

De vrijheid van godsdienst is 'n twijfelachtig goed!

Een van de verklaringen waarmee de Scientologen altijd komen aandraven, zoals een kluif in de bek van een bloedhond, is van de hand van prof. J.J. Carey, hoogleraar in de godsdienst-

wetenschappen en voorzitter van de religieuze faculteit van de Florida State University in Tallahassee.

Zeg nu zelf, Tallahassee, dat is toch héél wat anders dan Utrecht?

En, zeg wederom zelf: als een hoogleraar in de natuurwetenschappen verklaart dat een ei vierkant is, dan *moet* dat toch waar zijn? Zo ‘redeneren’ de Scientologen, in hun honger naar gezag.

Als de Scientologen dreigen of waarschuwen, doen ze dat stevast in een taaltje dat een mengeling vormt van komieke pedanterie en ijzige rechtlijnigheid. De Uitgeverij De Arbeiderspers ontving, toen ze het boek *Papieren tijgers* waarin een hoofdstuk over Scientology voorkomt had gepubliceerd, een brief van de Scientology Kerk te Amsterdam. Hun woordvoerder, Frits de Wolff, beklagde zich over ‘grove beweringen’ en ‘benadrukte’ dat enkele passages vielen onder art. 1408 van het Burgerlijk Wetboek.

‘Zoals U weet, zijn deze beweringen totaal ongegrond,’ stond in de brief. *Zoals u weet . . .* We wisten het niet. En de brief vervolgde:

‘Welke de motieven van de schrijver ook waren, het moet als onjuist worden beschouwd om leugens in een boek te publiceren. Daarom moeten de consequenties aanvaard worden.

Wij vragen U dan ook, om Uw verontschuldigen aan te bieden, en wel per ommegaande brief waarin wordt beloofd dat het boek in zijn huidige vorm niet verder zal worden verspreid.

Wij verwachten Uw verontschuldigen en verklaring op zijn laatst op . . . [volgt datum], daarna zullen wij een rechtzaak tegen Uw firma in ogenschouw moeten nemen. Hetzelfde geldt natuurlijk voor de schrijver van het verhaal. Op deze manier zullen wij verdere verspreiding voorkomen van grove leugens en wij zullen natuurlijk schade-vergoeding ontvangen, schade die ons aangedaan is door de verspreiding van het boek.

Wij zijn er verder van overtuigd dat U niet geïnteresseerd

bent in langdurige rechtskundige procedures en daarom vragen we U dan ook om positief op ons verzoek in te gaan.’

Het bleef ook ditmaal bij gesputter. Dat was jammer, want zowel de uitgever als ik wilden de consequenties bést aanvaarden, waren juist zéér geïnteresseerd in langdurige rechtskundige procedures, en vonden de vanzelfsprekendheid waarmee de Scientologen zich alvast een schadevergoeding toebedeelden (waarschijnlijk om Ron Hubbard in staat te stellen zijn onderhandelingspositie met de Russen, die vaak belangstelling hadden getoond voor de overname van zijn organisatie, te verbeteren) wel aardig. *Wij zullen natuurlijk... Wij zijn er van overtuigd...* Ja, het was wel aardig.

Zes weken na de ‘zelfmoord’ van de negenhonderd leden van de secte van Jones (ook al zo'n lieveling van de Russen) werd het serieus. De aardigheid was eraf. Er kwamen opnieuw brieven, ditmaal van het centrale propaganda- en controle-orgaan zelf, het *Guardians Office Europe* in Kopenhagen, Denemarken.

Deze brieven waren ondertekend door een heuse *Reverend* - een soort priestertitel die bij de Scientology na enkele dure cursussen verkrijgbaar is en die het recht geeft als auditor op te treden. Wat is een auditor nu weer? Een auditor is iemand die de biecht afneemt. Wat voor soort biecht mag dat wel zijn? Het is een biecht die de biechteling zélf, voor een uurtarief, moet betalen en in ruil waarvoor hij of zij tot seksueel contact met de auditor mag overgaan, waarna de genoteerde bekentenissen en intimiteiten in een dossier worden doorgezonden naar het hoofdkantoor van Ron zodat . . . de biechteling kan worden gehanteerd met materiaal dat hij zelf heeft gefinancierd.

Ik wil u niet met al de brieven van de Reverend vervelen. Juvonen heet hij, Allan Juvonen. Ook bij hem weer die mengeling van optimisme en stelligheid: ‘Ik kan u alleen een conversatie en enige documenten aanbieden. Dat hoeft slechts kort te duren, maar we kunnen alleen maar hopen dat het een boel misverstanden zal voorkomen of misschien wel jaren van smart en pijn, zowel voor u als voor de leden van onze gemeenschap

in Nederland.’

Zo, zo.

We wezen al zijn verzoeken om een onderhoud af, dat spreekt vanzelf: adelaars spreken niet met adders, en papieren tijgers niet met hyena's van vlees en bloed.

Reverend Juvonen en zijn lijfwacht kwamen persoonlijk uit Kopenhagen naar Amsterdam . . . Mijn uitgever smeedt ze dapper de trap af en ik, nog nét iets dapperder, deed ze niet eens open. Uitgebreide analyses van 't artikel in *Papieren tijgers* volgden, dikke mappen . . . Ik was er, terecht, trots op dat ik de enige Nederlandse schrijver was aan wie in Denemarken cursussen in close-reading werden gewijd. Er volgden

. . .

Genoeg! Niet mijn belevenissen zijn hier van belang, maar het intimiderende karakter van deze beweging. Eens om de zoveel jaar houden ze, als in een stuip, een schoonmaakactie, een *campagne* om slechte indrukken uit te wissen, hun critici omver te werpen. Dat deden ze na het ‘geval’ Charles Manson, die tijdens de moord op Sharon Tate en haar vrienden een belijdend Scientoloog was. Dat doen ze nu weer, na de bijna duizendvoudige moord in Jonestown. Ik antwoord er op met een *eigen* campagne: ik werp, op mijn beurt, hun organisatie omver.

Er zal in Nederland eindelijk worden geluisterd!

Wéét de regering dat de Scientology Kerk in Nederland zeer actief is?

Wéét de regering dat de Scientology een groepering is met *death lessons* en vernietigingsprogramma's?

Wéét de regering dat veel ouders niet meer kunnen nagaan waar hun kinderen, als ze eenmaal door de Scientology zijn opgeslokt, verblijven noch wat er met ze gebeurt? Dat huwelijken, op bevel van Scientologen, worden ontbonden en familieleden die navraag doen gemolesteerd? Dat er, uit angst voor represailles, meestal geen aangifte wordt gedaan?

Kan de regering mij vertellen of zij, nu er toch zoveel telefoons worden afgetapt, soms *toevallig* vergat datzelfde te doen bij een *echt* gevaarlijke groepering?

Kan de regering mij vertellen waarom van de onderzoeken

van de ministeries van Justitie, Sociale Zaken en Volksgezondheid in 1973 en van een werkgroep van zes hogere ambtenaren in 1974 nooit meer iets werd vernomen?

Kan de regering mij vertellen welke hogere ambtenaren en leidinggevende militairen contacten onderhouden met de Scientology-secte, en welke pogingen tot contact de secte in die kringen ondernam?

Kan de regering mij vertellen wat ze van plan is te doen tegen het financieel en seksueel uitbuiten van willoze slachtoffers, het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunde, het voeren van valse titels, het ontduiken van de belasting en het op grote schaal chanteren van mensen door middel van *E-meters*, zogenaamde ‘leugendetectoren’ die bestaan uit twee met 'n touwtje aan elkaar geknoopte lege conservenblikjes?

Natuurlijk kan de regering mij dat niet vertellen. We wonen, dat is *des Pudels Kern*, nu eenmaal in een land waar de minister van CRM zojuist zendtijd verleende aan de Kerk van de Heiligen der Laatste Dagen en waar de president van de Nederlandse Bank onlangs via de radio opriep om de landelijke collecte van het Leger des Heils gul te bedenken, opdat eindelijk eens *alle* hoeren met behulp van blaasmuziek en soep konden worden gekerstend. (Ik bedoel hiermee *niets* ten gunste van de Nederlandse Bank.)

In zo'n land wonen we. We hebben een regering van doorgewinterde secteleiders.

Daarom zal ik, als ik uit de geestelijke schemerwereld rondom het Binnenhof geen antwoord krijg, nóg een campagne starten.

Ik ga de regering omverwerpen!

Ik verzoek iedereen die daar óók voor voelt mij van iedere vorm van bijval te verschonen.

Ik doe het wel in mijn eentje.

Naschrift

Het is zover. Met de zowel grappige als angstwekkende voorspelbaarheid die de Scientology Kerk eigen is diende ze, nadat ik de eerste versie van de voorgaande tekst in vijf afleveringen in NRC/Handelsblad had gepubliceerd, een klacht in bij de Raad voor de Journalistiek. De secte voelde zich belasterd en achtervolgd. De schurk wil voor slachtoffer spelen, de vervolger voor vervolgte.

De Scientology stuurde, om haar klacht aplomb te verlenen, zelfs een afschrift van de klacht naar het Nederlands Juristen Comité voor de Mensenrechten - een van haar eigen mantelorganisaties . . . Ocharm!

Dat de Scientologen een klacht bij de Raad voor de Journalistiek indienden laat me koud. Ze hadden net zo goed hun beklag kunnen doen bij de Nederlandse Maatschappij voor Tuinbouwkunde. Ik ben geen journalist. Ik heb met de Raad niets te maken. Maar *niet* koud laat het me dat de woordvoerster van de zogenaamde kerk, Kiki Oostindiën, een blond wicht dat ooit één 45-toerenplaatje volkweelde en zich sindsdien 'zangeres' noemt en bovendien, omdat ze zo geheel en al het uiterlijk van een dom gansje bezit, 'fotomodel' - dat deze Kiki over mij beweert: 'Komrij's gedrag maakt de waardigheid van de Nederlandse journalistiek compleet te schande en schaadt deze bovendien. (. . .) Hij doet denken aan Goebbels, de minister van propaganda van de nazi's.'

Dat laatste, dat laat ik voor wat het is. Teveel eer voor Goebbels, zou ik zeggen.

Maar de waardigheid van de Nederlandse journalistiek?

Kom, kom, Kiki, waar hadden we het ook al weer over? Hadden we het over de waardigheid van iets waar jij geen benul van hebt, of over de methoden en ideeën van naar geld en macht hongerende secten, die ongestraft gehoorzame houten klazen maken van in de steek gelaten of ontredderde mensen? Ging het om de schade die ik de Nederlandse journalistiek berokkende, of om de schade die de Scientology dag in dag uit aan haar volgelingen berokkent, door ze gevangen te houden in een op waanzin, zot gewauwel en terreur gebaseerd systeem? Wie had hier klachten over wie?

Waarachtig, de waardigheid van de Nederlandse journalistiek is *van geen belang* vergeleken bij de toestand waarin al de stakkers aan wie jullie elke waardigheid hebben ontnomen verkeren.

Kiki, houten klazin, luister naar me! Blond schepsel van het lichte lied, door jullie *Office of Public Affairs* als lege façade naar voren geschoven, leen me je oor! *Niet minder dan* vijftig leugens schreef ik, beweerde je. Hoeveel dan wel? Eenenvijftig, tweehonderd? Het doet er niet toe, dat begrijp ik, want *alles* wat aan jullie propaganda onwelgevallig is, is een leugen. Maar *ik* doe niet aan propaganda, want ik ben geen lid van een secte, noch van enige partij of boevenbende. Ik ben een schrijver en droeg er zorg voor dat elke beschuldiging die ik in zo'n ernstige zaak uitte, elk feit dat ik aandroeg stoelde op een document, op een verklaring, op wat ik met mijn klompen kon aanvoelen, kortom . . . op de werkelijkheid en niet op welke hersenschimmige science-fiction van thetans en clears en orgs dan ook die *jullie* de werkelijkheid believe te noemen. Wie liegt zoals jullie past het niet om leugens te zoeken bij anderen. Hoe kan iemand die gelooft dat Ron Hubbard anderhalf triljoen jaar oud is, of daaromtrent, en al drie maal op bezoek is geweest bij God, mij van 'n leugen betichten?

Allen die met jullie te maken hebben gehad kennen de papierchaos waarmee jullie je vijanden overstelpen. Tijd is nu eenmaal geen geld voor jullie. Jullie hebben van beide genoeg.



... Dom gansje ...

Vuistdikke mappen waarin alleen maar andermans 'leugens' worden 'weerlegd', met een rabiante humorloosheid. Zo'n weerlegging gaat dan als volgt: je citeert een vermeende onjuistheid en voegt daar een 'complete documentatie van het tegendeel' aan toe.

Dus: ik beweerde dat 'de Scientology niet meer en niet minder beoogt dan de absolute macht over de wereld.'

Hoe ziet nu de complete documentatie van het tegendeel er uit?

'n Fotokopie van een prospectus waarin 'De doelstellingen van de Scientology' staan.

Nietes, welles.

We willen 'een beschaving', zo luidt de eerste doelstelling in dat vod, 'zonder krankzinnigheid, zonder misdadigers en zonder oorlog.'

En een andere: 'The sun never sets on Scientology'.

Hoe dacht je zo'n beschaving te bereiken, oh blonde Katinka? Door alle krankzinnigen en misdadigers uit te roeien, en het alleenvertoningsrecht van oorlog op te eisen? Je antwoordt me niet meteen. Ook dat begrijp ik. Een papegaai moet z'n antwoord eerst halen.

Of ik vertel dat Ron Hubbard valse doktertitels voert.

En ziedaar de complete documentatie van het tegendeel: 'n fotokopie van een pagina uit *Maquis Who's Who in the World*, een van de talloze op de ijdelheid speculerende *Who's Who's* ter wereld waaraan 'speciaal door de computer uitgekozen personen' hun eigen levensbeschrijving mogen bijdragen in ruil voor de afname van tien exemplaren. Of honderd, al naar gelang de graad van hun ijdelheid.

En om de documentatie nóg completer te maken: 'n fotokopie van een doktersdiploma! Helaas vergeet de documentatie te vermelden dat het diploma werd verleend door een Amerikaanse universiteit die zich specialiseert in het verkopen van namaak-bullen; ook stambomen en grootkruizen zijn leverbaar. Cheque naar postbusnummer zoveel.

Zo zit dat met onze leugens, gehoorzame buikspreekster,

gechanteerde ledepop! Ik gaf maar een paar eenvoudige voorbeelden. Maar zo is het met *iedere* leugen die jullie aan de kaak willen stellen. In sectes is altijd álles waar wat de secte zegt, en daarbuiten niets.

Ik lieg en draai graag, ik geef het toe. Liegen en draaien hoort bij de kunst, zoals een krulstaart bij een varken. Maar aan de weergave van jullie leugens hoef ik geen nieuwe toe te voegen: de beschrijving ervan is al fantastisch genoeg. Over jullie kán ik niet liegen, mág ik niet liegen, omdat jullie gehersenspoelde idioten zijn die in opdracht van hogere idioten willoze slachtoffers hersenspoelen tot ze - mede-idioten zijn. Mijn enige leugen was misschien: *dat ik niet alles heb verteld*. Het steekt allemaal nóg erger in elkaar. De Scientology is een beerput zonder bodem.

Ik koester, Kiki, niet het ideaal om deze ‘beschaving’ te bevrijden van krankzinnigen en misdadigers. Want dan begon ik wel bij jullie. Ik ben ook geen schrijver die vanaf z'n bureau, op driehoog-achter, een wereldorganisatie oprolt. Ik stel alleen mijn vrijheid tegenover jullie fanatisme, en mijn verbeelding tegenover jullie rechtlijnigheid. Dát is wat een journalist, als ik er een was, behoort te doen.

Jullie haten, haten, met een eeuwig brandende haat. *Ik* krijg van de blik in jullie uitgebluste ogen alleen maar buikpijn.

Ik heb met je te doen, dom gansje. Kiekje, ik beklaag je. Ik ween, begrijp je wel? niet om adelaars die in de regen vliegen, maar bewaar mijn tranen voor de vogels zonder vleugels.

Arm, lam vogeltje.

Denkt de regering iets tegen het geestelijk kortwieken te ondernemen?

Literatuur

- Paulette Cooper: *The Scandal of Scientology*. New York, 1971.
Christopher Evans: *Jezus leeft en woont op Venus*. Amsterdam, 1973.
Gerrit Komrij: *Papieren tijgers*. Amsterdam, 1978.
William Rothuizen: *Dossier Scientology*. Haagse Post, 24 september 1977.
Cyril Vosper: *The Mind Benders*. Manchester, 1971.

Met dank aan NRC/Handelsblad, Vrij Nederland, Propria Cures, Furore, Real Free Press, Jakob Andersen, Roy Wallis, Henry van Engelen, Jan Mud, J.v.D., J.A.H., A.N., D.A.K. en al de personen die niet genoemd kunnen of willen worden.